

Sygn. akt II Ca 216/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Nowicka

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014r. w Świdnicy

na rozprawie sprawy

z powództwa **B. S.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę 10 380 zł

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 17 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 179/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I, II i IV w ten sposób, że zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.000 zł podwyższa do 7.600 (siedem tysięcy sześćset) zł, a koszty procesu do kwoty 1.738 zł;

II. oddala dalej idącą apelację;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 125 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygnatura akt II Ca 216/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 stycznia 2014 roku w sprawie sygn. akt I C 179/13 Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie zasądził od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki B. S. kwotę 5.000 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia 30 października 2012 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia; dalej idące powództwo oddalił; oddalił powództwo w części dotyczącej odszkodowania; zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 560,28 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2012 r. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) w D. kierujący pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas jazdy, czym doprowadził do zderzenia z samochodem marki R. o nr rej. (...), którym kierowała powódka. Kierowca (...) został ukarany mandatem karnym.

Po wypadku, w tym samym dniu, (...) Szpital (...) w D. udzielił powódce opieki medycznej. Powódce wykonano (...) nosa, czaszki, kręgosłupa odcinka szyjnego oraz udzielono porady lekarskiej, konsultacji i asysty. Wykonane (...) nie wykazało ewidentnych zmian urazowych. Stwierdzono, że w wyniku wypadku powódka doznała skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. Po obserwacji wypisano pacjentkę w stanie ogólnym dobrym z zaleceniami w postaci stosowania kołnierza szyjnego miękkiego na okres 7 dni oraz przyjmowania leków.

W wyniku wypadku powódka doznała typowego dla wypadku komunikacyjnego urazu typu „smagnięcia biczem”, określanym też jako uraz przyspieszeniowo - opóźnieniowy. Polega on na uszkodzeniu kręgosłupa szyjnego spowodowanego siłami wywołującymi nagle przyspieszenie lub opóźnienie ruchu szyi i głowy w stosunku do klatki piersiowej. Skutkuje to stanem po skręceniu kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości tego odcinka, pourazowym zespołem korzeniowym szyjnym oraz pourazowymi bólami głowy.

Po wypadku powódka odczuwała bóle karku, bóle głowy oraz miała zawroty głowy, wobec czego kontynuowała leczenie. Lekarz neurolog w dniu 16 maja 2012 roku stwierdził u powódki wzmoczenie napięcia mięśniowego w odcinku szyjnym, zaburzenia czucia powierzchniowego na kończynie górnej prawej, słabszą siłę dłoni prawej. W związku z tym zalecono powódce przyjmowanie leków. Również w dniu 16 maja 2012 roku podczas wizyty u lekarza chirurga okazało się, że powódka doznała urazu obojczyka. Powódka nie przypomina sobie, aby ten uraz wystąpił wcześniej przed zdarzeniem. Powódka nie uprawiała sportów wyczynowych zanim doszło do wypadku.

Powódka korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych w postaci masażu leczniczego (10 zabiegów), (...) (10 zabiegów) oraz (...) (10 zabiegów). Obecnie stosuje leczenie fizykalne np. poprzez masaż suchy. Powódka korzystała z prywatnych wizyt lekarskich oraz płatnych zabiegów rehabilitacyjnych, jak również z zabiegów we własnym gabinecie.

Dolegliwości w postaci bólu karku, bólu głowy oraz zawrotów głowy utrzymywały się w dalszym ciągu, powódka kontynuowała więc leczenie neurologiczne. Stwierdzono u niej wzmoczenie napięcia mięśniowego w odcinku szyjnym kręgosłupa, słabszą siłę prawej ręki i obniżenie czucia powierzchniowego kończyny górnej prawej. Zalecono dalsze przyjmowanie leków. Powódka do chwili obecnej pozostaje pod opieką lekarza neurologa z diagnozą: stan po urazie głowy, stan po urazie i skręceniu kręgosłupa szyjnego, (...).

Wskutek wypadku powódka doznała (...) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Rokowania, co do pełnego odzyskania sprawności przez powódkę są korzystne, ale ostrożne. Wskazana jest dalsza rehabilitacja. Rokowania, co do normalnego funkcjonowania w życiu społecznym, rodzinnym i zawodowym także są korzystne. Powódka powróciła do pracy zawodowej. Możliwość całkowitego powrotu do zdrowia jest bardzo prawdopodobna.

W związku z wypadkiem powódka potrzebowała pomocy osób trzecich przy wykonywaniu codziennych czynności. Kuzynka pomagała jej przy ubieraniu się, porannej toalecie, a ponadto towarzyszyła powódce, gdyż ta odczuwała lęki po wypadku. Taka sytuacja trwała do miesiąca czasu. Kuzynka nie otrzymywała żadnego wynagrodzenia za pomoc powódce.

Przed wypadkiem w dniu 11 maja 2012 r. powódka była czynna zawodowo i prowadziła działalność gospodarczą w zakresie fizjoterapii. Przyjmowała również zlecenia na domowe wizyty. W związku ze zdarzeniem powódka przebywała na zwolnieniach lekarskich łącznie około 2, 5 do 3 miesięcy. Nosила kołnierz ortopedyczny ponad trzy tygodnie, początkowo przez cały czas, później ściągała go z powodu dyskomfortu oraz utrudnień w dojeżdżaniu do pracy. Powódka powróciła do pracy zawodowej, ale ze względu na skutki wypadku zmuszona była ograniczyć ilość przyjmowanych zleceń, szczególnie w wypadku rehabilitacji domowych, po udarach, kiedy zabiegi wymagają większego nakładu pracy, większego wysiłku fizycznego. Ponadto powódka ma trudności w wykonywaniu obowiązków

domowych, szybciej się męczy i musi robić częstsze przerwy. Powódka od czasu wypadku boi się jeździć samochodem. Jeżeli zdarza się jej na drodze sytuacja zbliżona do jej wypadku, odczuwa ogromny strach, zapiera jej dech, trzęsą jej się nogi.

Powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej odpowiedzialnej z tytułu udzielonej sprawcy wypadku ochrony ubezpieczeniowej. Strona pozwana przyjmując swoją odpowiedzialność, co do zasady, wypłaciła powódce kwotę 2.400 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 860 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Powódka odwołała się od decyzji strony pozwanej, jednak ponowne rozpatrzenie sprawy nie przyniosło zmiany rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok wskazał na treść art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c., art. 822 § 1 k.c., art. 455 § 1 k.c., art. 444 k.c.

Powódka zaskarżając powyższy wyrok w części oddalającej powództwo co do kwoty 5.000 zł (pkt II) oraz w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach (pkt IV), zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 455 § 1 k.c. i wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz powódki dalszej kwoty 5.000 zł wraz z odsetkami od dnia 30 października 2012 roku oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy przyjmując ustalenia Sądu Rejonowego za własne, zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Przede wszystkim wskazać należy, że Sąd Rejonowy opierając się na orzecznictwie Sądu Najwyższego dokonał właściwej wykładni art. 455 § 1 k.c. Jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy, skoro po upływie jednego roku i dziewięciu miesięcy od chwili zdarzenia, powódka nadal kontynuuje leczenie neurologiczne, bowiem odczuwa w dalszym ciągu dolegliwości w postaci bólu głowy i bólu kręgosłupa szyjnego promieniującego do prawej ręki na skutek wzmoczenia napięcia mięśniowego w odcinku szyjnym kręgosłupa, ma słabszą siłę prawej ręki i obniżenie czucia powierzchniowego kończyny górnej prawej; skoro zalecono jej dalsze przyjmowanie leków; skoro wskutek wypadku doznała (...) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a charakter dolegliwości utrudnia jej wykonywanie zawodu fizjoterapeuty, to zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 455 § 1 k.c. jest zasadny z tej przyczyny, że zasądzona tytułem zadośćuczynienia kwota 5.000 zł łącznie z kwotą 2.400 zł, wypłaconą przez pozwaną przed wytoczeniem procesu, nie stanowi pełnej kompensaty z tytułu doznanej przez powódkę krzywdy.

Zdaniem Sądu Okręgowego rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania uzasadnia przyznanie powódce tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty ogółem 10.000 zł.

Zatem w sytuacji, gdy powódka uzyskała tytułem zadośćuczynienia kwotę 7.400 zł (5.000 zł + 2.400 zł), Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 par. 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i zasądził należne powódce na podstawie art. 455 § 1 k.p.c. zadośćuczynienie ponad zasądzoną kwotę, w kwocie 2.600 zł.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił dalej idącą apelację jako bezzasadną.

Sąd Okręgowy o kosztach postępowania przed pierwszą instancją orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., a o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art. 100 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 397 § 1 k.p.c.